

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย :

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Sources)

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาบาลี. ฉบับมหาจุฬาเตปิฎก, ๒๕๐๐.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย. ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. อรรถกถาบาลี . ฉบับมหาจุฬาอรรถกถา, กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๒.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย. พระไตรปิฎกพร้อมอรรถกถา แปล. ชุด ๙๑ เล่ม. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย, ๒๕๔๑.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Sources)

(๑) หนังสือ

เสฐียรพงษ์ วรรณปก, สามมนต์คาถาศักดิ์สิทธิ์, (กรุงเทพมหานคร: ธรรมสาร, ๒๕๔๙).

เสนาะ ผดุงฉัตร, ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดีบาลี, (กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๒).

กรมพระยาดำรงราชานุภาพ, พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๐๕).

กรมศิลปากร อ่างใน สุภาพรรณ ณ บางช้าง, วรรณกรรมเขียนภาษาบาลีในประเทศไทย: จารึกตำนาน พงศาวดารสาส์น ประกาศ, (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๙).

กรมศิลปากร, จารึกในประเทศไทย เล่ม ๓ อักษรขอม พุทธศตวรรษที่ ๕-๑๖, (กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร, ๒๕๒๙).

กรมศิลปากร, จารึกสมัยสุโขทัย, (กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร, ๒๕๒๗).

จุฑาทิพย์ อุมะวิชนี, ตำนานบทสวดมนต์, (กรุงเทพมหานคร: ธรรมสาร, ๒๕๕๒).

จุฑาทิพย์ อุมะวิชนี, รศ., ตำนานบทสวดมนต์, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ธรรมสาร จำกัด, ๒๕๕๒).

ชลอ อุทกราชน, วิจัยพุทธปรัชญาเปรียบเทียบหลักวิทยาศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล, ๒๕๑๗).

ดูรายละเอียดใน พระมหาบุญเลิศ ธรรมทสสี (โอรุส) และคณะ, ศึกษาทัศนคติของพุทธศาสนิกชนที่

มีต่อการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน, รายงานการวิจัย, หน้า ๙๕-๙๘.

ธนิต อยู่โพธิ์, อนุภาพพระปริตร, (กรุงเทพมหานคร: ลานอโศก เพรส กรุ๊ป, มปป.

พญาลีไทย, ไตรภูมิภคหรือไตรภูมิพระร่วง, (กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร, ๒๕๒๖.

พระเทพโสภณ (ประยูร ธรรมจิตโต), อนุภาพพระปริตร, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลง
กรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

พระโสภณคณาภรณ์, ประวัติศาสตร์พุทธศาสนา, (กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย,
๒๕๓๒.

พระธรรมโกษาจารย์ (ชอบ อนุจารีเถร) ราชบัณฑิต, ตำนานสวดมนต์, (กรุงเทพมหานคร :โรงพิมพ์
กรมสารบรรณทหารเรือ, ๒๕๑๖.

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, ชุมนุมพระบรมราชาธิบายในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัว ภาค ๒ หมวตราขประเพณีไทย, (พระนคร: โรงพิมพ์ไทย, ๒๔๗๓.

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระราชกรณยานุสรณ์ ตอนว่าด้วยพระราชพิธีศรีสัง
จปานกาล, (พระนคร: โรงพิมพ์ไทย, ๒๔๖๘.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๑๖,
(กรุงเทพมหานคร: เอส. อาร์. พรินติ้ง แมส โปรดักส์, ๒๕๕๑.

พระมหาเทอด ญาณวชิโร (วงศ์ชะอุม), พุทธานุภาพ, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เพลสแอนด์ดีไซด์
จำกัด, ๒๕๔๙

พระยารธรรมปริชา, ไตรภูมิโลกวิณัจฉกถา ฉบับที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร: องค์การคุรุสภา, ๒๕๒๑.

พระราชพงศาวดารกรุงธนบุรี ฉบับพันจันทนุมาศ (เจิม), (พระนคร: โรงพิมพ์เดลิแมร์, ๒๔๘๐.

พระศาสนาโศภน (วัดมกุฏกษัตริยาราม), สวดมนต์แปล, พิมพ์ครั้งที่ ๑๕, (กรุงเทพมหานคร: โรง
พิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๕๒.

พุทธทาสภิกขุ, ฟาสางระหว่าง ๕๐ ปีที่มีสวนโมกข์ ตอน ๒, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การพิมพ์
พระนคร, ๒๕๒๙.

ฟูจิโมโต้ โนริยุกิ, น้ำประจุพลังบำบัดโรค, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักพิมพ์
รวมวรรณคดี, ๒๕๔๗.

ภฏ ภูประเสริฐ, การสวดอุปาตะสันติมหาสันติหหลวง, ลานธรรมจักร, www.dhammajak.net
เข้าถึงข้อมูลวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗.

ร.ต.ท. แสง มนวิฑูร, ความเป็นบัณฑิตของ ศาสตราจารย์ ร.ต.ท. แสง มนวิฑูร เปரியุ และ
พระภิกษุสงฆ์สมัยสุโขทัยสวดเจ็ดตำนานหรือไม่, (กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดคิว
พร, ๒๕๑๗).

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ, ตำนานพระปริตร, (กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์กรมศาสนา, ๒๕๔๓).

สมเด็จพระสังฆราช (สา ปุสสเทว), สวดมนต์ฉบับหลวง, (กรุงเทพมหานคร: มหามงกุฎราช
วิทยาลัย, ๒๕๒๒).

สำหรับอบกาย(ด้วยสมุนไพรร) อันเป็นวิธีการรักษาสุขภาพของพระสงฆ์สมัยพุทธกาล
สุชีพ ปุญญานุภาพ, “ความรู้เรื่องพระไตรปิฎก ความเป็นมาแห่งพระไตรปิฎกฝ่ายเถรวาท”,
<http://mahamakuta.inet.co.th/tipitaka/tipitaka๔/tipi-๒๔๑.htm>, วันที่ ๑๕
กันยายน ๒๕๕๒.

สุภาพรณ ณ บางช้าง, รศ. ดร., การสวดพระปริตรตามการสังคายนาสวดมนต์ในสมัย
พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย, (กรุงเทพมหานคร: สถาบันไทยคดีศึกษา,
๒๕๕๑).

(๒) วิทยานิพนธ์

เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, สมเด็จพระ, “ทศบารมีในพุทธศาสนาเถรวาท”.
วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต, (ภาควิชาตะวันออก บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย), ๒๕๒๔.

กิริติ กมลประเทืองกร, “คุณค่าของการสวดมนต์ที่มีต่อพระพุทธศาสนิกชนในสังคมไทย:
กรณีศึกษาพุทธศาสนิกชน วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์
พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย),
๒๕๕๑.

ณัฐรัตน์ ผาหา, “ศึกษาวิเคราะห์บทสวดมนต์พุทธอัฐชยมงคลคาถา (คาถาพาหุง)”,
วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย), ๒๕๔๙.

ดูรายละเอียดใน พระมหาบุญเลิศ ธรรมทสสี (โอรุส) และคณะ, ศึกษาทัศนคติของพุทธศาสนิกชนที่
มีต่อการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน, รายงานการวิจัย, หน้า ๙๕-๙๘.

บรรณสิทธิ์ บรรณสารประสิทธิ์, “ความรู้และความเข้าใจเรื่องสติปัฏฐาน ๔ ของผู้ปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๕).

พระครูประคุณสรกิจ (สุชาติ ชีโนรโส เสี่ยมจิตต์), “การศึกษาวิธีการสอนวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของสำนักวิปัสสนาวิเวกอาศรม”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๘).

พระครูประคุณสรกิจ (สุชาติ ชีโนรโส เสี่ยมจิตต์). “การศึกษาวิธีการสอนวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวทางของสำนักวิปัสสนาวิเวกอาศรม”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), ๒๕๓๗.

พระมหากษณะ ตรุโณ, “การศึกษาวิเคราะห์เรื่องทุกขีในพระพุทธศาสนาเถรวาทเปรียบเทียบกับปรัชญาเอกซิสเตนเซีย”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), ๒๕๓๖.

พระมหาชลธิช จันทรหอม, “การศึกษาวิเคราะห์พิธีสวดมนต์ในพระพุทธศาสนาเถรวาท ศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหิดล”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล), ๒๕๔๓.

พระมหาสุธน ยสสีโล, “การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องวิปัสสนากรรมฐานในพระพุทธศาสนา”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศาสนาและปรัชญา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๔๑.

อณิวัชร เพชรนรรัตน์, “การศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนวของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙).

๒. ภาษาอังกฤษ

Secondary Source

(I) Books

Lily De Silva, A Historical and religious Study of the Buddhist Ceremony for Peace and Prosperity in Sri Lanka, (Colombo: The Department of Government Printing, 1981).